

Силабус навчальної дисципліни «Порівняльно-історичне мовознавство і зіставна типологія мов»			
Напрямок підготовки	Доктор філософії		
Галузь знань	03 Гуманітарні науки		
Спеціальність	035 Філологія		
Освітньо-наукова програма	Філологія у вимірах сьогодення: мовознавство, літературознавство, перекладознавство		
Статус дисципліни	Дисципліна вільного вибору аспіранта		
Мова навчання	Українська		
Семестр	II		
Кількість кредитів ЄКТС	3		
Форма підсумкового контролю	Залік		
Викладач	Корольова Алла Валер'янівна, доктор філологічних наук, професор, проректор з наукової роботи		
Анотація навчальної дисципліни	Дисципліна «Порівняльно-історичне мовознавство і зіставна типологія мов» належить до переліку дисциплін вільного вибору аспіранта. Вона спрямована на формування в аспірантів знань, умінь, навичок і компетентностей про дві взаємопов'язані галузі знань – порівняльно-історичне мовознавство і зіставну типологію мов, а також про принципи зіставлення основних категорій, про прийоми методологічного інструментарію порівняльно-історичного мовознавства і зіставної типології мов (зіставний метод з його техніками та ін.). Курс забезпечує аспірантів основним глосарієм термінів, пов'язаних із порівняльно-історичним вивченням мов, їх розвитком, а також критеріями зіставлення основних мовних категорій.		
Загальний обсяг (відповідно до робочого навчального плану)	3 кредити ЄКТС; 90 год., у тому числі:		
		Денна/вечірня форма навчання	Заочна форма навчання
	лекції	20 год.	6 год.
	семінарські заняття	10 год.	4 год.
	практичні заняття	–	–
	консультації	–	–
	самостійна робота	60 год.	80 год.
Передумови до вивчення або вибору навчальної дисципліни	<p>Для успішного засвоєння дисципліни аспіранти повинні володіти знаннями в галузях: “Загальне мовознавство”, “Порівняльно-історичне і типологічне мовознавство” та ін. Знання та навички, отримані в результаті вивчення цих курсів, створюють необхідну базу для вивчення курсу «Порівняльно-історичне мовознавство і зіставна типологія мов» і мають високий ступінь кореляції з ними.</p> <p>Аспіранти повинні <i>знати</i>: основні наукові школи зіставної лінгвістики на тлі порівняльно-історичного мовознавства та ін. галузей знань, мовні універсалії і методи типологічного аналізу; принципи класифікації мов світу, типологію фонологічних систем різних мов, типологію словотворення, типологію морфологічної структури слова, типологію лексичних систем, типологію частин мови, типологію морфологічних систем, типологію синтаксису.</p> <p>Аспіранти повинні <i>вміти</i>: застосовувати прийоми методологічного інструментарію порівняльно-історичного мовознавства (порівняльно-історичний метод, метод ступінчастої реконструкції та ін.) і зіставної типології мов (зіставний метод та ін.).</p>		

Мета вивчення дисципліни	Сприяти <i>формуванню в аспірантів знань, вмінь, навичок і компетентностей</i> про дві взаємопов'язані галузі знань – порівняльно-історичне мовознавство і зіставну типологію мов; мотивувати в <i>аспірантів потреби в необхідності вивчення</i> ідей і методів порівняльно-історичного мовознавства і зіставної типології мов, <i>формувати навички</i> застосовувати методологічний інструментарій порівняльно-історичного мовознавства (порівняльно-історичний метод та ін.) і зіставної типології мов (зіставна інтерпретація, встановлення типів у мовах та ін.), виявляти найбільш суттєві типологічні характеристики різних мов світу, <i>виховувати</i> професійні й наукові здібності аспіранта, необхідні для формування компетентностей в аспекті зіставлення структур рідної мови і досліджуваної іноземної мови у процесі міжкультурних контактів і в перекладацькій діяльності.
---------------------------------	------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

Компетентності, які аспірант набуде в результаті навчання

ІНТЕГРАЛЬНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ (ІК)

Здатність розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної та дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних і створення нових цілісних знань із загальнофілологічних дисциплін (мовознавства, теорії літератури, перекладознавства, семіотики), історії їх становлення і розвитку, сучасного стану й актуальних проблем, новітніх наукових парадигм і методології філологічних досліджень (мовознавчих, літературознавчих, перекладознавчих).

ЗАГАЛЬНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ (ЗК)

ЗК 1. Здатність до оволодіння загальнонауковим (філософським) системним світоглядом, аналізу, синтезу і генерування нових ідей.

ЗК 2. Здатність планувати і здійснювати комплексні дослідження на основі набуття універсальних навичок дослідника, зокрема і в міждисциплінарних галузях.

ЗК 3. Здатність до осмислення філософсько-світоглядних засад, сучасних тенденцій, напрямів і закономірностей розвитку порівняльно-історичного мовознавства і зіставної типології мов.

ЗК 4. Здатність до наукового пізнання, застосування здобутих знань у практичній діяльності на засадах загальної та спеціальної методології, зокрема в плані аналізу матеріалу лексикографічних та ін. джерел.

ФАХОВІ КОМПЕТЕНТНОСТІ (ФК)

ФК 1. Здобуття концептуальних та методологічних знань у галузі порівняльно-історичного мовознавства та зіставної типології мов, зокрема засвоєння основних концепцій, розуміння теоретичних і практичних проблем, історії розвитку та сучасного стану наукових філологічних знань, оволодіння термінологією з порівняльно-історичного мовознавства та зіставної типології мов.

ФК 2. Здатність збирати дані для філологічного дослідження, систематизувати та інтерпретувати їх.

ФК 3. Здатність аналізувати філологічні явища з погляду фундаментальних філологічних принципів і знань, класичних та новітніх дослідницьких підходів, а також на основі відповідних загальнонаукових методів у порівняльно-історичному мовознавстві та зіставній типології мов.

ФК 4. Здатність до критичного аналізу, оцінки, синтезу, продукування нових ідей і розв'язання комплексних проблем у порівняльно-історичному мовознавстві та зіставній типології мов.

ФК 5. Здатність визначати методологічні засади комплексного філологічного дослідження у сферах порівняльно-історичного мовознавства та зіставній типології мов, літературознавства та перекладознавства, самостійно розробляти й запроваджувати методологію дослідження, яка базується на результатах наукових розвідок, міжнародних стандартах і рекомендаціях.

ФК 6. Здатність виявляти спільні та відмінні тенденції в розвитку лінгвістики, літературознавства й перекладознавства.

ФК 7. Здатність використовувати системні знання мови в теоретичному / практичному, синхронному / діяхронному, діалектологічному, стилістичному, соціокультурному, семіотичному аспектах для аналізу та синтезу ідей, задіювати системні знання сучасних мовознавчих, літературознавчих і перекладознавчих студій у власній дослідницько-інноваційній діяльності.

ФК 8. Здатність розв'язувати широке коло проблем і завдань у галузі філології на основі розуміння їх природи, чинників впливу, тенденцій розвитку і з використанням теоретичних та експериментальних методів; розширювати та переоцінювати вже існуючі знання і професійну практику.

ФК 9. Здатність формулювати фундаментальну наукову проблему в галузі філології (мовознавство, літературознавство, перекладознавство), робочі гіпотези досліджуваної проблеми, що передбачає

Результати навчання з дисципліни

ПРН 1. На основі системного наукового світогляду аналізувати складні явища суспільного життя, пов'язувати загальнофілософські проблеми з вирішенням завдань, що виникають у професійній та науково-інноваційній діяльності, застосовувати емпіричні й теоретичні методи пізнання.

ПРН 2. Критично аналізувати та оцінювати основні класичні та новітні філологічні концепції, фундаментальні праці конкретної філологічної спеціалізації, глибоко розуміти теоретичні й практичні проблеми в галузі дослідження і пропонувати шляхи їх вирішення.

ПРН 3. Порівнювати і класифікувати різні наукові погляди у галузі дослідження, формулювати й обґрунтовувати власну наукову концепцію; критично аналізувати власні наукові досягнення і здобутки інших дослідників.

ПРН 4. Обирати адекватну предмету філологічного дослідження методологію, запроваджувати сучасні методи наукових досліджень для розв'язання широкого кола проблем і завдань у галузі порівняльно-історичного мовознавства та зіставної типології мов.

ПРН 5. *Визначати мету власного наукового дослідження, генерувати нові ідеї, мислити абстрактно, адаптуватися до нових умов і ситуацій.*

ПРН 6. *Формулювати фундаментальну наукову проблему в галузі філології (мовознавство, літературознавство, перекладознавство) та робочу гіпотезу з досліджуваної проблеми.*

ПРН 7. *Застосовувати принципи організації й проведення комплексних теоретичних і експериментальних досліджень в сфері філології (мовознавство, літературознавство, перекладознавство) з урахуванням відомих наукових розвідок, міжнародних стандартів і рекомендацій.*

ПРН 8. *Виявляти спільні та відмінні тенденції розвитку лінгвістики, літературознавства й перекладознавства.*

Тематичний план занять

Змістовий модуль 1.

Порівняльно-історичне мовознавство і зіставна типологія мов: завдання, об'єкт, предмет

1.1 Зіставна типологія мов на тлі інших галузей мовознавства.

Місце зіставної типології мов на тлі порівняльно-історичного мовознавства та ін. галузей знань. Завдання, об'єкт, предмет зіставної типології мов. Дефініції поняття «тип» мови. Ізоморфізм і аломорфізм.

1.2 Мовні універсалиї і методи типологічного аналізу.

Дефініції поняття «мова-еталон». Мовні універсалиї і їх характеристика. Методика типологічних досліджень. Зіставний метод. Метод індексації. Метод глотохронології (лексикостатистики) М. Сводеша.

1.3 Принципи класифікації мов світу.

Лінгвістичний ландшафт Землі: різноманіття структур, функцій, статусів і історичних доль мов світу.

Види типологічних досліджень. Генеалогічна класифікація. Типологічна класифікація. Ареальна класифікація. Функціональна класифікація.

Змістовий модуль 2.

Когнітивна компаративістика:

об'єкт, предмет, інструментарій дослідження мов / прамов

2.1. Типологія фонологічних систем.

Поняття фонологічного рівня мови. Основні поняття фонологічної типології: фонема, алофон, інтегральна / дистинктивна ознака. Лінгвістичні універсалиї на фонологічному рівні. Елементи мови-еталону на фонологічному рівні: граничні (фонема, дистинктивна ознака) і ненасичені одиниці (склад, фонологічне слово, тонема / інтонема).

2.2 Типологія фонологічних систем різних мов.

Типологічні показники підсистеми вокалічних фонем у двох мовах. Типологічні показники підсистеми консонантних фонем у двох мовах. Типологія інтонації. Типологія складових структур.

2.3 Типологія словотворення.

Номінативні засоби мови. Слово як основна типологічна одиниця словникового складу мови. Типологія морфологічної структури слова. Словотвір. Типологія словотворчих / словотвірних систем. Типологія безаффіксального словотвору.

Типи складних слів у двох мовах.

2.4 Типологія лексичних систем.

	<p>Основні ознаки для типології лексичних систем. Асиметрія лексичного знаку. Обсяг значення слова. Зіставлення способів вираження лексичних значень. Мотивоване слово в мовах. Наявність і глибина стилістичної диференціації словника. Фразеологія. Специфічні моделі фразеологізмів. Зіставна продуктивність різних засобів поповнення лексики. Соціальні та внутрішньомовні передумови запозичень.</p> <p>2.5 Типологія частин мови. Параметри типологічного зіставлення частин мови. Ознаки ізо- і аломорфізму в системі повнозначних слів у двох мовах. Ознаки ізо- і аломорфізму в системі службових слів у двох мовах.</p> <p>2.6 Типологія морфологічних систем. Способи граматичного вираження. Основні типи подібності та розбіжності між мовами в плані форм, значень і функціонування граматичних категорій. Типологія іменника. Категорія відмінка. Категорія числа. Категорія роду. Категорія визначеності-невизначеності. Категорія ступеня якості. Типологія дієслівних категорій в різних мовах. Категорія виду. Категорія часу. Категорія стану. Категорія модальності. Категорія особи.</p> <p>2.7 Типологія синтаксису. Типи синтаксичного зв'язку. Критерії виділення типів словосполучень. Типи атрибутивних словосполучень в двох і більше мовах. Типи об'єктних словосполучень в двох і більше мовах. Критерії визначення типів пропозицій. Типологія структурних типів речень. Тип дієслівних речень. Тип іменних речень. Тип односкладних речень. Члени речення і частини мови в мовах. Структурно-семантичні типи підмета. Структурно-семантичні типи присудка. Структурно-семантичні типи додатка. Структурно-семантичні типи означення. Структурно-семантичні типи обставини. Порядок слів.</p>
--	--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

Система оцінювання результатів навчання

Програмні результати навчання	Методи навчання	Форми оцінювання
<p>ПРН 1. На основі системного наукового світогляду аналізувати складні явища суспільного життя, пов'язувати загальнофілософські проблеми з вирішенням завдань, що виникають у професійній та науково-інноваційній діяльності, застосовувати емпіричні й теоретичні методи пізнання.</p> <p>ПРН 2. Критично аналізувати та оцінювати основні класичні та новітні філологічні концепції, фундаментальні праці конкретної філологічної спеціалізації, глибоко розуміти теоретичні й практичні проблеми в галузі дослідження і пропонувати шляхи їх вирішення.</p> <p>ПРН 3. Порівнювати і класифікувати різні наукові погляди у галузі дослідження, формулювати й обґрунтовувати власну наукову концепцію; критично аналізувати власні наукові досягнення і здобутки інших дослідників.</p> <p>ПРН 4. Обирати адекватну предмету філологічного дослідження методологію, запроваджувати сучасні методи наукових досліджень для розв'язання широкого кола проблем і завдань у галузі філології.</p> <p>ПРН 13. Визначати мету власного наукового дослідження, генерувати нові ідеї, мислити абстрактно, адаптуватися</p>	<p><i>Методи організації та здійснення навчальної діяльності:</i> словесні (пояснення, розповідь, лекція, бесіда) та практичні; репродуктивні та проблемно-пошукові; самостійної роботи.</p> <p><i>Методи стимулювання і мотивації навчальної діяльності:</i> дискусія, пізнавальні ігри, створення ситуації інтересу у процесі викладення матеріалу, створення ситуації новизни, опора на життєвий досвід аспіранта.</p> <p><i>Методи контролю і самоконтролю в навчальній діяльності:</i> усний, письмовий, тестовий, самоконтроль і самооцінка.</p>	<p><i>Вхідний контроль</i> (як передумова успішної організації вивчення дисципліни).</p> <p><i>Поточний контроль</i> (оцінюється аудиторна, самостійна робота та інші види навчальної діяльності аспіранта; проводиться на кожному практичному занятті та за результатами виконання завдань самостійної роботи; передбачає оцінювання теоретичної підготовки і практичних навичок аспірантів із зазначеної теми (у тому числі самостійно опрацьованого матеріалу) під час роботи на практичних заняттях).</p> <p><i>Модульний контроль</i> (оцінювання модульної контрольної роботи).</p> <p><i>Підсумковий (семестровий) контроль</i> (проводиться у формі заліку/іспиту за</p>

<p>до нових умов і ситуацій.</p> <p>ПРН 14. Формулювати фундаментальну наукову проблему в галузі філології (мовознавство, літературознавство, перекладознавство) та робочу гіпотезу з досліджуваної проблеми.</p> <p>ПРН 15. Застосовувати принципи організації й проведення комплексних теоретичних і експериментальних досліджень в сфері філології (мовознавство, літературознавство, перекладознавство) з урахуванням відомих наукових розвідок, міжнародних стандартів і рекомендацій.</p> <p>ПРН 16. Виявляти спільні та відмінні тенденції розвитку лінгвістики, літературознавства й перекладознавства.</p>	<p>Логічні методи навчання: моделювання, абстрагування, аналізу і синтезу, індуктивний, дедуктивний.</p> <p>Дослідницький метод.</p>	<p>обсягом усього навчального матеріалу, визначеного робочою програмою навчальної дисципліни).</p>
---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	----------------------------------------------------------------------------------------------------

Поточний контроль успішності аспірантів здійснюється протягом семестру. Під час опанування навчальним матеріалом оцінюється аудиторна, самостійна робота та інші види навчальної діяльності аспіранта. **Поточний контроль** проводиться на кожному семінарському занятті та за результатами виконання завдань самостійної роботи. Він передбачає оцінювання теоретичної підготовки і практичних навичок аспірантів із зазначеної теми (у тому числі самостійно опрацьованого матеріалу) під час роботи на семінарських заняттях.

Поточне оцінювання всіх видів навчальної діяльності аспірантів здійснюється за *накопичувальною системою*.

Система оцінювання результатів навчання аспірантів
з дисципліни «Порівняльно-історичне мовознавство і зіставна типологія мов»

Види навчальної діяльності аспіранта	Аудиторна навчальна робота аспіранта					Самостійна навчальна робота аспіранта		Модульна контрольна робота
	Тема 1	Тема 2	Тема 3	Тема 4	Тема 5	Творче есе	Ситуаційний аналіз (кейс-метод)	
Максимальна кількість балів	5	5	5	5	5	15	10	50

Модульний контроль. Семестровому контролю з навчальної дисципліни «Порівняльно-історичне мовознавство і зіставна типологія мов» передують написання аспірантами модульної контрольної роботи.

Критерії оцінювання модульної контрольної роботи з дисципліни
«Порівняльно-історичне мовознавство і зіставна типологія мов»

Модульна контрольна робота включає 2 завдання, з яких кожне оцінюється за наступними критеріями. Відповідь на кожне завдання модульної контрольної роботи оцінюється за 25-бальною шкалою.

23-25 балів виставляються за вичерпну, змістовну, логічну та послідовну за викладом відповідь, що містить самостійні судження та демонструє здатність творчого розв'язання завдання.

18-22 бали виставляються за умови, що відповідь правильна, повна, змістовна, послідовна, але містить незначні помилки у викладі теоретичного матеріалу і практичного розв'язання проблеми, рівень самостійності суджень недостатній.

15-17 балів виставляються за умови, що відповідь неповна, схематична, є неточності і помилки в розкритті проблеми, рівень самостійності суджень недостатній.

14 балів і менше виставляється за умови відсутності вичерпаної відповіді на питання, наявності

значної кількості неточностей і фактологічних помилок, що свідчить про поверховість знань аспіранта.

Виконане завдання має включати такі складники: обґрунтування актуальності, викладення змісту, висновки.

Максимальна кількість балів за виконану МКР становить 50.

Підсумковий (семестровий) контроль проводиться з метою оцінювання результатів навчання аспірантів на завершальному етапі вивчення дисципліни.

№ з/п	Форма підсумкового контролю	Види навчальної діяльності аспіранта	Максимальна кількість балів
1.	Передбачений підсумковий контроль – залік	1. Аудиторна та самостійна навчальна робота аспіранта	50
		2. Модульна контрольна робота (МКР)	50
		3. Залік	

Семестровий контроль з навчальної дисципліни «Порівняльно-історичне мовознавство і зіставна типологія мов» проводиться у формі *заліку* за обсягом усього навчального матеріалу, визначеного робочою програмою навчальної дисципліни, і в терміни, встановлені навчальним планом і графіком навчального процесу.

Оцінювання на заліку здійснюється за національною шкалою, за 100-бальною шкалою і шкалою ЄКТС. На заліку екзаменатор виставляє семестровий рейтинговий бал, оцінку за залік (“зараховано / не зараховано”), кількість балів за 100-бальною шкалою й оцінку за шкалою ЄКТС.

Аспіранти, які мають семестровий рейтинговий бал з навчальної дисципліни 60 і вище, отримують оцінку “зараховано” і відповідну оцінку у шкалі ЄКТС без складання заліку. Аспіранти, які мають семестровий рейтинговий бал з дисципліни 59 і нижче, складають залік.

Якщо аспірант на заліку отримав підсумкову оцінку з дисципліни за національною шкалою “не зараховано”, то, крім цієї оцінки, у відомості обліку успішності йому незалежно від набраного семестрового рейтингового балу виставляється оцінка FX за шкалою ЄКТС і 0 балів за 100-бальною шкалою.

Підсумковий рейтинговий бал	Оцінка за шкалою ЄКТС	Оцінка за національною шкалою
90 – 100	A	Відмінно
82 – 89	B	добре
75 – 81	C	
66 – 74	D	задовільно
60 – 65	E	
0 – 59	FX	незадовільно

На заліку у графі відомості обліку успішності “Відмітка про залік” викладач виставляє:

- оцінку за залік за національною шкалою (“зараховано”);
- кількість балів, що відповідає підсумковому рейтинговому балу аспіранта з навчальної дисципліни (кількість балів за 100-бальною шкалою);
- оцінку за шкалою ЄКТС (A, B, C, D, E).

В Індивідуальний навчальний план аспірант записує точну назву дисципліни (аббревіатури не допускаються), кількість годин і кредитів, підсумкову оцінку з дисципліни за національною шкалою, кількість балів за 100-бальною шкалою і оцінку за шкалою ЄКТС.

Політика курсу

Аспірант вважається допущеним до семестрового контролю, якщо він виконав усі види робіт, що передбачені робочою програмою навчальної дисципліни.

Незалежно від форми здобуття третього рівня вищої освіти (очної (денної і вечірньої) і заочної) аспіранти зобов'язані відвідувати аудиторні заняття і проходити всі форми поточного та підсумкового контролю, передбачені

робочою програмою навчальної дисципліни.

У разі неможливості аспірантам вечірньої та заочної форми здобуття освіти відвідувати всі аудиторні заняття з об'єктивних причин, вони складають індивідуальний графік відвідувань (не менше 50%), а решту завдань виконують дистанційно. Аспіранти погоджують цей графік із викладачем і відділом науково-дослідної роботи. Графік повинен бути затверджений проректором з наукової роботи.

Якщо аспіранти денної форми здобуття вищої освіти через поважні причини (хвороба, надзвичайні сімейні обставини тощо) не можуть відвідувати певну кількість аудиторних занять, вони мають їх відпрацювати. Процедура та форми терміни відпрацювання аспірантами денної форми здобуття освіти пропущених занять із навчальної дисципліни визначає кафедра психології, педагогіки і фізичного виховання і доводить до відома аспірантів конкретні графіки відпрацювання пропущених занять з дисципліни і критерії оцінювання.

Під час роботи над письмовими роботами не допустимо порушення академічної доброчесності. Зокрема: • використання в роботі чужих текстів чи окремих фрагментів без належного посилання на джерело, зі змінами окремих слів чи речень; • використання перефразованих чужих ідей без посилання на їх авторів; • видавання за власний текст купленого чи отриманого за нематеріальну винагороду чужого тексту чи його фрагменту; • несамостійне виконання будь-яких навчальних завдань (якщо це не передбачено вимогами програми); • фальцифікація результатів наукової чи навчальної роботи; • посилання на джерела, які не використовувалися у роботі, • залучення підставних осіб до списку авторів наукової чи навчальної роботи, участь таких осіб у поточній чи підсумковій оцінці знань.

Основні види відповідальності аспірантів за порушення академічної доброчесності: • повторне проходження оцінювання (контрольна робота, залік тощо); • повторне проходження відповідного освітнього компонента освітньої програми; • відрахування із закладу освіти; • позбавлення академічної стипендії; • позбавлення наданих закладом освіти пільг з оплати навчання.

Рекомендована література

- Основна:**
- Вежицкая, А. (2001). *Сопоставление культур через посредство лексики и прагматики*. Языки славянской культуры.
- Виноградов, В. В. (1973). *Методы типологии*. *Общее языкознание: Методы лингвистических исследований* / отв. ред. Б. А. Серебренников. Наука, 224–253.
- Зорівчак, Р. П. (1979). До методології вивчення фразеологічних одиниць у контрастивних дослідженнях. *Нариси з контрастивної лінгвістики*. Наукова думка, 59–65.
- Корунець, І. В. (2003). *Порівняльна типологія англійської та української мов: навчальний посібник*. Нова Книга.
- Кочерган, М. П. (2006). *Основи зіставного мовознавства*. Академія, 294–339.
- Додаткова:**
- Гак, В. Г. (1977). К типологии лингвистических номинаций. *Языковая номинация. Общие вопросы* / под ред. Б. А. Серебренникова, А. А. Уфимцевой. Наука, 230–293.
- Гвишиани, Н. Б. (2004). Контрастивные исследования современных языков и корпусная лингвистика. *Филологические науки*, 4, 59–70.
- Гринберг, Дж. (1963). Квантитативный подход к морфологической типологии языков. *Новое в лингвистик*, III, 60–94.
- Климов, Г. А. (1983). *Принципы контенсивной типологии*. Наука.
- Манакин, В. Н. (2004). *Сопоставительная лексикология*. Знання.
- Мечковская, Н. Б. (2003). *Общее языкознание: Структурная и социальная типология языков: учебное пособие для студентов филологических и лингвистических специальностей*. Флинта: Наука.
- Сечинський, С. В. (1996). *Загальне мовознавство: підручник*. "ОКО".
- Успенский, Б. А. (1965). *Структурная типология языков*. Наука.

Додаткові ресурси

http://biblioclub.ru/index.php?page=main ub red	Университетская библиотека ONLINE	
http://www.gramota.ru/	ГРАМОТА.РУ	